

ikke forelaa, var Flertallet af den Mening, at disse Bevillinger passende kunde udsættes af finansielle Hensyn, men da der nu er givet gode Grunde, har Flertallet paa disse to Punkter frataget sin Modstand og tilraader altsaa Vedtagelsen af Bevillingen. Forslagene under Nr. 146 og 151 maa altsaa betragtes som tiltraadte af Udvalget ikke blot af Mindretallet, og jeg anbefaler dem. De øvrige Bevillinger paa § 26 give ikke Anledning til nogen Bemærkning fra min Side, og jeg skal blot i Korthed udtale, at selvfølgelig er det Standpunkt, Flertallet indtager med Hensyn til disse Bevillinger, ikke blot begrundet i finansielle og militære Hensyn, idet vi ikke kunne skule, at der er adskillige af disse Bevillinger, der staa i Forbindelse med militære Foranstaltninger, som vi ikke kunne gaa ind paa, og at det paagældende finansielle Beløb er saa stort, at dersom man som Regel vilde gaa ind paa noget Saadant, vilde man komme langt ud over Statskassens Evne, men at paa den anden Side vort Forslag ikke kan betragtes som noget Ultimatum, er Noget, jeg vel ikke behøver at tilføie, men som jeg dog vil tilføie for at forebygge enhver Misforstaaelse. Der er adskillige af de Bevillinger, som man for at blive enige kunde gjøre til Gjenstand for Indrømmelser, naar man overhovedet kunde blive enig, og der er adskillige af disse Bevillinger, som man væsentlig maa modsætte sig paa Grund af de nuværende konstitutionelle Forhold — der ikke give nogen Garanti for regelmæssige Tilstande — men som man ikke vilde have betænkt sig paa at gaa ind paa i det Dieblit, der var stiftet Betingelser til Veie for regelmæssige konstitutionelle og lovlige Tilstande her i Landet. Jeg tror ikke, det behøver nærmere at begrundes, jeg tror, at Enhver maa finde det ganske naturligt, at Bevillingens Karakter for en stor Del afhænger ikke blot af dens finansielle Betydning, men ogsaa af dens Konsekvenser, og at man kan gjøre Indrømmelser, naar der er Udsigt til derigjennem at naae et virkelig for Landet lykkelig Resultat, men at man selvfølgelig ikke kan gjøre Indrømmelser eller slaa af paa det, man anser for finansielt og saglig rigtigt, naar man derigjennem ikke naaer Andet end en Forsættelse af de beklagelige Tilstande, vi leve under. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Vedtagelsen af de af Flertallet stillede Vædringsforslag, dog med den Tilføielse, jeg gjorde, angaaende de to af mig nævnte Vædringsforslag, der nu anbefales ikke blot af Mindretallet, men baade af

Mindretallet og Flertallet, og som ligeledes anbefales til Vedtagelse.

Scharling: Medens jeg i Gaar var saa heldig at kunne udtale Paastjonnelse af den Smødeføkommen, der paa flere Punkter var viist af det ærede Flertal under de Overveielser, der ere foregaaede med Hensyn til Finansloven, maa jeg desværre nu udtale en Beklaelse over, at denne Smødeføkommen ikke har strakt sig til det i Dag foreliggende Afsluit af Finansloven, thi der er jo saa godt som intet Punkt, som her er tiltraadt af Flertallet, med Undtagelse af de to Vædringsforslag, som den ærede Ordfører nys angav, og som jo knyttede sig til den eventuelle Lov om nye Geværer. Jeg beklager dette saa meget mere, som min Opfattelse af disse Spørgsmaals Sammenhæng med den konstitutionelle Strid er noget modsat den, som den ærede Ordfører nu gjorde gjældende. For mig staar det saaledes, at vi netop ved allerede paa dette Standpunkt at naae Overenskomst om en Del af de Bevillinger, hvorefter her er Spørgsmaal, vilde bane en lettere Veie til at komme ud over det konstitutionelle Stridsspørgsmaal, medens det er den ærede Ordførers Mening, at det er den modsatte Veie, der skulde gaas for at naae til en endelig Forstaaelse. Det er selvfølgelig beklageligt, naar Opfattelserne af den Veie, man skal gaa, ere i den Grad divergerende, og idet er dobbelt beklageligt, naar Samlingen er saa langt fremskreden, at der er al Udsigt til, at det, som i Dag vedtages af dette Thing, om det end efter den ærede Ordførers Udtalelser ikke kan opfattes som et Ultimatum, dog faktisk meget let faar denne Karakter. Jeg skal derfor tillade mig at opfordre det høie Thing til endnu i den ellefte Time at gaa videre, end dets Repræsentanter i Udvalget ere gaaede, og vedtage ikke blot de to af den ærede Ordfører upegede Vædringsforslag, men ogsaa flere andre, som ville kunne bane Veien for en Forstaaelse. Jeg overlader iøvrigt den høitæredede Krigsminister at udtale sig nærmere om de forskjellige Poster, navnlig hvilke af dem der i saa Henseende maatte tillægges størst Betydning.

Krigsministeren (Barnson): Jeg skal først med Hensyn til, at den ærede Formand gjorde Meddelelse om nogle Rettelser, der ere at foretage, gjøre opmærksom paa, at jeg tror, at der endnu er et Par Rettelser at foretage, men jeg skal ikke opholde mig nærmere derved, da det dreier sig om Vædringsforslag, som efter al Sandsynlighed